Poštarina plaćena u gotovu

GLASNIK SRCA ISUSOVA

PROSINAC 1937
UPRAVA: ZAGREB I/147

26396

Kalendar Apostolstva molitve

PROSINAC 1937

OPĆA NAKANA:

Da dođu novi poslenici u vinograd Gospodnji.

SVAGDANJE PRIKAZANJE. Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrješnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazuješ na oltaru. Osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, sv. Oca Papu i za sve potrebe, koje su ovoga mjeseca i dana preporučene članovima Apostolstva molitve. Amen.

POSEBNE NAKANE ZA SVAKI DAN:

1 S Eligij b. — Edmund m. Naši svećenici.
2 Č Bibijana dj. m. Djevičanske duše.
3 P Franjo Ksaverski pr. Misijonari. ● mlađ
4 S Petar Kriz. — Barbara dj. Djevojačka Društva Srca Isusova.
5 N 2. ADV. Saba op. Redovnička zvanja.
6 P Nikola b. Naša dječica.
7 U Ambrozij b. uč. Naši biskupi.
8 S BEZGRJEŠNO ZAČEĆE B. D. M. Marijine kongregacije.
9 Č Petar Fourier pr. Svećenički pomladak.
10 P Prenos sv. kuće Loretske. Sestre Naše Gospe.
11 S Damas papa. Sv. Otac Papa. ☽ prvak
12 N 3. ADVENTA. Maksencij. Obraćenje psovača.
13 P Lucija dj. m. Progonjeni.
14 U Spiridion b. pr. Naše škole.
15 S Irenej m. Branitelji Crkve. Kvatre.
16 Č Eusebij b. m. Katolička društva.
17 P Lazar b. Obraćenje komunista. Kvatre. ○ uštap
18 S Očekivanje poroda B. D. M. Ljubav k Majci Božjoj. Kvatre.
19 N 4. ADVENTA. Nemesij. Vjera našega naroda.
20 P Eugenij m. Naši radnici.
21 U Toma Apostol. Propovjednici.
22 S Zenon m. Obraćenje otpalih svećenika.
23 Č Viktorija dj. m. Siromašni.
24 P Badnjak (Adam i Eva). Naši pokojnici. ☾ trećak
25 S BOŽIĆ. Sveta radost i mir u svijetu.
26 N Sv. Stjepan prvi muč. Priznavanje vjere.
27 P Ivan Apostol i Evanđelista. Mjeseč. zaštitnik. Vjera i čistoća naše mladeži.
28 U Nevina dječica (Mladen). Vjerski odgoj djece.
29 S Toma b. m. — David kr. Umirući.
30 Č Eugenij b. Gradnja crkava kod nas.
31 P Silvestar I. p. Zahvalnost Bogu na svemu.

OPĆA NAKANA U SIJEČNJU: Nakane sv. Oca Pape.
MISIJSKA: Sjedinjenje abesinskih kršćana.

OPROST ZA ČLANOVE APOSTOLSTVA MOLITVE: Potpuni oprost jednoga petka po volji, i još jednoga dana po volji odabranog. Na dan pomirovne sv. Pričesti. Na blagdan mjesečnog zaštitnika.

OPROSTI ZA ČLANOVE BRATOVŠTINE PRESV. SRCA ISUSOVA: Potpuni oprost prvog petka ili nedjelje, i još jedan po volji odabrani dan.

GLASNIK PRESVETOGA SRCA ISUSOVA
S dopuštenjem crkvene oblasti izdaju mjesečno ISUSOVCI u Zagrebu.
Broj našeg ček. računa 33.896. Cijena 15 d. — ½ dol. — 8 lira. — 2.50 pengő.
Uprava »GLASNIKA SRCA ISUSOVA«, Zagreb I/147, Palmotićeva ulica 31.

GODINA 46 — PROSINAC 1937 — BROJ 12

Gospodaru žetve, pošalji radnike u žetvu svoju!

Mjesečna nakana u prosincu, blagoslovljena od sv. Oca.

Znamo, kako rado uzimlje naš Gospodin slike iz prirode, da njima jasnije predoči stvari onoga svijeta, duhovne, natprirodne. Osobito mu se mile slike iz života seljačkoga, ratarskoga. On sebe ispoređuje sa sijačem: on sije riječ Božju u ljudska srca. On sije u te duhovne njive dobro sjeme, svetost, a neprijatelj, zli duh, sije u njih kukolj. On zove ljudski rod njivom, koja je već zrela, i treba s nje pobrati žito — duše — za nebesku žitnicu. Ali nema dosta žetelaca. »Žetva je velika«, reče apostolima, »no radnika je malo. Molite se dakle Gospodaru žetve, da pošalje radnike u žetvu svoju.« Mat. 9, 37—38.

Žetva je i danas velika i prevelika: preko dvije tisuće milijuna ljudi, od tih jedva jedna petina katolika — nešto preko 400 milijuna! A na sve to mnoštvo katolika vjernih i nevjernih, odijeljenih kršćana i još veće sile nekršćana, koje valja predobivati za Isusa, na sve to tek nešto preko 300 tisuća katoličkih svećenika! Doista, njiva je Božja silna, nepregledna, a radnika malo.

Zašto je tako malo svećenika? Više je tomu razloga. Osobiti su ovi. 1. Danas je vrijeme nevjere. Na sve se strane dižu protivnici Božji, pomažu im same vlade u mnogim zemljama. Tlo je pripravljeno osobito posljednja dva vijeka. U znanosti i umjetnosti kovalo se pomalo sotonsko oružje proti vjeri. Pomagala su u tom tajna društva, vođena židovskim novčarima. Njihov novac, njihova silna štampa, njihovi zastupnici u saborima digoše ih do gospodarâ u većini država. I negdje s više, negdje s manje buke izagnaše oni vjeru iz škola, sudova, sabora i iz svega javnoga života gotovo po svem prosvijetljenom svijetu. Posve naravski razli se pomalo posvuda vjerski nehaj i očita nevjera; ona se tako reći danas udiše sa zrakom. Nikakvo čudo po tom, što premnoga mla-

da srca, koja su bila pozvana, da kucaju na oltaru Božjem, zaglušiše glas Božji u sebi i ne samo ne pođoše u svećenike, već je sreća, ako i ne izgubiše posve vjere.

2. Progonstva svećenika. Organizirano bezboštvo ne osta kod polaganoga ratovanja proti vjeri, već dočepavši se vlasti diže se svom žestinom na nju, kako se vidi u Rusiji, Meksiku, pa napose sad u Španjolskoj. Bezbošci kolju kršćane kao vuci. Prvi su dakako na udarcu svećenici, za koje nema milosrđa. U samoj Španjolskoj ih poubijaše u samoj jednoj godini do 17 tisuća. I eto, mnogoga mladića, koji osjeća zvanje za svećenički stalež, prođe volja da služi Bogu u ovakovim prilikama. Junačke duše će dašto upravo ovakove prilike potaći, da postanu svećenicima, ali nisu svi mladi ljudi takvi junaci. A i mnogi roditelji, u kojih je nestalo pravoga vjerskog duha i vode ih više ljudski računi, reći će danas sinu: »Kud ćeš u svećenike? Ta vidiš, kako im je po vani i što im se sprema i kod nas.«

3. Opća težnja za užitkom. Težnja za lažnom srećom, za »rajem« na zemlji, koga nema i ne može biti. A svećenički stalež traži velike žrtve, napose: život čist, u beženstvu. Ljudska se narav opire žrtvi, osobito ovakvoj i u ovakva vremena. Mnogi mladi ljudi, pozvani od Boga, prestraše se i pobjegnu. Ne misle, da je uopće vrlo malo mladića ikada dolazilo u bogoslovno sjemenište s osjetnom radošću, a vrlo mnogo s gorčinom. Ta svi su ljudi, a ljudskoj naravi je žrtva gorka. Ali svi, koji su pošteno mislili s Gospodinom Bogom, koji su mu se odazvali i došli s ne znam kako teškim srcem, osjetili su brzo, da se Gospodin ne da natkriliti u velikodušnosti. Milije ih je nego majka zagrlio, milovao ih milovanjem, koje ne mogu iskazati ljudske riječi, govorio im, kako ne znadu govoriti ni najnježnija usta, i oni su uz svoga slatkoga Gospodina često plakali, plakali od ljubavi, zanosa i radosti, o kakovoj svijet nema ni pojma. Sve gorčine svećeničkoga života postajale su im pomalo lake, napokon su s godinama sasvim iščezle ostavivši vedrinu i mir, prema kojemu su sav svijet i njegovi užici kao noćno svijetlo trula drveta prema žarkom suncu. Drvo križa svećeničkoga, na prvi mah tako tvrdo, domala omekša i procvjeta i počne donositi tako slatke duhovne plodove, da se pravi katolički svećenik, pa bio ne znam kako klevetan, proganjan, mučen, ubijan, može doista nazvati najsretnijim čovjekom na svijetu. O kad bi znale tu sreću mnoge mlade duše, pozvane od Boga u svećenički stalež, ne bi se lakoumno dale zavesti od zemaljske ljubavi, koja tako mnogo obećava, a prečesto tako malo daje, ako uopće i daje što ovakvima, koji se iznevjeriše Božjemu pozivu! **Redovito su ovakvi nezadovoljni i nesretni, jer nisu ondje, gdje ih je htio imati Bog.**

Da se danas tako živo osjeća nestašica svećenika, tomu je razlogom još jedna stvar, koju bismo mogli nazvati radosno-žalosnom. U nekršćanskim se narodima ispunja ono Gospodnje, što **reče apostolima jednom prilikom: »Podignite** oči i vidite, da su polja već bijela za žetvu.« Iv. 4, 35. Žetva je Gospodnja zrela, to jest, vidi se danas veseo pojav: na mnogo se strana u Aziji, Africi i drugdje među krivobošcima javlja živa želja za Isusom i njegovom vjerom. Misijonari upravo plaču i jauču moleći, da im se šalju svećenici, koji će pomagati, jer ne mogu da odole na mnogim mjestima navali nekršćana, koji hoće da stupe u svetu Crkvu.

Idi za mnom . . .

Molitva svećeničkih kandidata: O dobri Isuse, daj, da postanem svećenik po Srcu tvome. — 300 dana oprosta svaki put. Pijo XI. 11. II. 1924.

Što ćemo dakle? Vršiti zapovijed Isusovu, koji hoće da molimo Oca nebeskoga, neka pošalje svetoj Crkvi:

Mnogo svećenika; svetih svećenika. Svećenici su nam prijeko potrebni. Oni nas krste, navješćuju nam riječ Božju, opraštaju nam grijehe, dozivaju na oltar Boga-čovjeka, hrane nas Njim u sv. Pričesti; izvode eto tolika čudesa, koja su kud i kamo veća od onih, kojima su sveti čudotvorci ozdravljali bolesne i oživljavali mrtve. Svećenik nas prati od zipke do groba, vodi nas kroz ovu dolinu suza u nebo. Svećenik je silni dar, koji nam Bog daje i hoće da taj dar izmolimo od Njega, pa da na taj način i mi svi sudjelujemo u širenju evanđelja i spasavanju svijeta.

Vapijmo dakle, da nam Otac nebeski dade mnogo svećenika i to svetih svećenika. K pokojnom senjskom biskupu dru Marušiću došli jednom seljaci iz jedne župe i molili ga, da im dade svećenika, jer su već dugo bili bez njega. Biskup im odvrati:

»Dobrog svećenika zasad nemam ni jednoga. A da vam dadem kakva, koji bi vas zlim primjerom smućivao, to mi ne dopušta savjest.« — »Dajte vi nama kakvoga mu drago,« moljahu seljaci »da nas barem na smrti ispovijeda.« Ti su seljaci bili doista dobri katolici, jer su znali, da svećenik, makar bio i veliki grješnik, valjano dijeli svete sakramente. Ipak, mislim, da nisu dobro radili, kad su tražili, da im se dade makar i sasvim nevaljan svećenik za duhovnoga pastira. Svećenik naime sablažnjiva života više škodi nego koristi. A oni se mogu za smrt pripraviti, kad nije svećenika, i samim savršenim pokajanjem. Tko ozbiljno i skrušeno često moli: »Moj Bože, ja te ljubim, jer si najveće dobro; od ove ljubavi k tebi žalim, što sam te ikad uvrijedio; mrzim na svoje grijehe i odlučujem, da te više ne ću vrijeđati« — tko tako ili slično često moli, taj se kaje savršeno, taj će se tako moći i na smrti pokajati i dobit će oproštenje.

Moliti nam je dakle: Gospodine, pošalji nam mnogo svećenika i to svetih svećenika!

U nekim krajevima opstoje u Apostolstvu Molitve odsjeci, koji vazda mole na ovu nakanu. Oni zahvaljuju Bogu za ustanovljenje svećeništva, naknađuju Mu za uvrede, što se nanose ovomu svećeništvu, mole na pr. u Italiji iza jutarnjega prikazanja Presv. Srcu:

Da se dostojiš poslati svetih radnika u svoju žetvu, Tebe molimo, usliši nas.

Da se dostojiš sačuvati i posvetiti svoje službenike, Tebe molimo usliši nas.

Da se dostojiš svim pokojnim svećenicima darovati pokoj vječni, Tebe molimo usliši nas.

Molimo se i mi slično u prosincu! Ponovimo često onu molitvicu: »Pošalji, Gospodine, svetih svećenika i revnih redovnika svojoj Crkvi!« 300 dana oprosta. S. P. A. 27. VII. 1923. Naučimo i govorimo često uzdah slavnoga belgijskog kardinala Merciera: »Svećeničko Srce Isusovo, umnoži svoje svećenike, posveti svoje svećenike, djeluj u svojim svećenicima.«

M. Pavelić D. I.

Zašto otac neće, da se učim štovati njega?

Otac Papinija, glasovitog talijanskog pisca, bio je bezvjerac. Strogo je zabranio sinu slušati obuku u vjeronauku. I jadno je dijete moralo svaki put izaći iz razreda, čim bi se pojavio vjeroučitelj. No mališa je ipak zanimalo, što to svećenik govori drugoj djeci. Zato se jednom došulja k vratima i sluša: svećenik je upravo tumačio četvrtu zapovijed Božju: »Poštuj oca i majku. . .« »Cijeli taj dan«, priznaje sam Papini, »neprestano sam mislio, zašto otac ne će da se učim štovati njega.«

J. Nj.

Možemo li ovako dalje?

Pred koju godinu donio je »La Croix«, veliki francuski katolički dnevnik, strašnu statistiku. *Od 36.000 župa u Francuskoj 12.000 ih je bilo bez duhovnih pastira.* K tomu je godimice umiralo 400 svećenika više, nego što je dolazilo novih.

S pravom su pitali: Možemo li ovako dalje?

Tko će nam voditi djecu k Bogu?

Tko će krijepiti narod u vjeri?

Tko će objavljivati oproštenje i mir skrušenim grješnicima?

Tko će izgladnjelim dušama dijeliti Kruh života?

Tko će tješiti žalosne, tko providati umiruće?

Tko će propovijedati ljubav, koju dugujemo prijateljima i neprijateljima?

Tko će blagoslivati naše domove, naš rad, naša polja?

Tko će širiti kraljevstvo Božje na zemlji?

Osam ozbiljnih pitanja!

Ova pitanja mogu ponavljati i Hrvati katolici. U svakoj biskupiji mnoge župe čekaju godine i godine svećenika a nikako ga ne mogu dočekati.

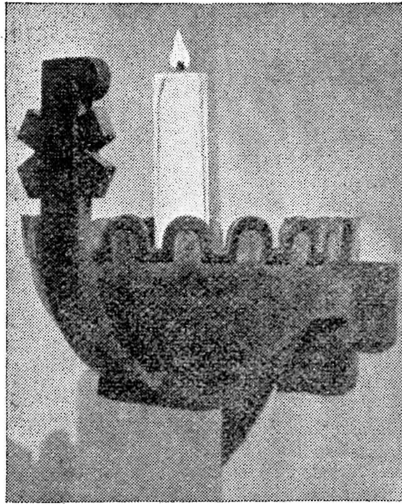
Mi imamo malo junačkih roditelja, malo obitelji Vaughan, koja daje Bogu sve što ima: *4 sina i 9 kćeri.* Trinaestero djece im je On dao, a oni Mu svu vraćaju.

Takovih bi nam roditelja i osobito takovih bi nam majka trebalo, a ne onakvih, koje sinu na njegovu molbu da stupi u bogosloviju, odgovaraju: »*Sinko, radije bih te vidjela mrtva, nego na oltaru.*«

Strašne riječi! A ipak ima majki i oceva, koji često govore tako ili slično. Ne dao Bog, da se takovo što ikad više čuje u našem narodu!

G.

„Pustite k meni malene"

ADVENAT

Emanuele, Bože naš,
O dođi, da nas izbavljaš!
Tvoj narod bije ljuti led,
Pa diže k Tebi suzni gled.

O nado svijeta, gdje si Ti?
Gdje, Tješitelju jedini?
O dođi s neba k puku svom
Sa jakošću i utjehom!

Advenat je bilo ono sveto doba, kada je ljudski rod očekivao Spasitelja svijeta. On ih je pustio da budu sami, da osjete, što to znači, protiviti se volji Božjoj.

Napokon se Bog dragi smilovao. Došao je Spasitelj na ovu zemlju. I tim je bio prvi advenat — dolazak Gospodnji — izvršen.

No Isus dolazi k nama i u sv. pričesti. To je drugi njegov dolazak. A doći će i na koncu svijeta. To će biti njegov zadnji najsjajniji dolazak. Onda će dobri otići k Njemu i ne će se više odijeliti do svoga Spasitelja.

Mi se u adventsko doba sjećamo prvoga dolaska Gospodinova na zemlju. Ali ujedno se pripravljamo i na drugi njegov dolazak, kada će On po božićnoj ispovijedi i Pričesti doći opet k nama, u naša srca. Taj Isusov dolazak u naša srca je baš u današnje doba neobično potreban. Sami često i prečesto iskusimo, kako nam je duša zavijena u tamu, kako je iznakažena grijehom. Osjećamo i mi u svom tijelu dva zakona poput sv. Pavla. Požuda tijela, očiju i oholost života preotele su nažalost prvenstvo u našoj duši nad zakonom duha. Sami vidimo, da smo tako sebični, da u nama imade premalo prave kršćanske ljubavi. Tako smo strašno prikovani za zemlju i zemaljska dobra, da se i u molitvi rijetko možemo osloboditi zemaljskih briga. Zakon duha stenje pod zakonom grijeha i tijela.

O da dođe k nama Spasitelj! Da nas oslobodi neurednih i prekomjernih zemaljskih briga! Ta stvoreni smo da budemo sinovi i djeca slobode — kraljevstva vječnoga i nebeskoga!

Jest, dođi k nama o Spasitelju! Dođi u sv. ispovijedi i Pričesti, u svetoj božićnoj Pričesti!

Dođi i digni nas iz naših grijeha i slaboća.

Dođi i donesi nam pravi nutarnji mir, onaj mir, koji su navijestili anđeli, kad su pjevali nad betlehemskom štalicom: »... mir ljudima dobre volje.«

S. P.

Svećenička subota

Srce svete Male Terezije gorjelo je žarom apostola. No kao redovnica provodila je život među zidovima tihog samostana. Dani njezini prolazili su u svetoj jednoličnosti skrovitog života samostanske zajednice. Pa ipak — iz svoje tihe zabiti vršila je Mala Terezija divan apostolat: apostolat svetih želja i žrtvama potkrijepljenih molitava za svećenike. Ovom svojom molitvom sazvao je mali karmelski Cvijet čitavu rijeku milosti na bezbroj duša, koje su, okaljane grijehom, propadale.

Sv. Terezija prosvijetljena Duhom Svetim razumjela je važnost molitve za svećenike. Među njezinim spisima čitamo: »Hoću da budem dijete Crkve i uvijek se u svojim molitvama sjećam svih potreba zamjenika Kristova: svećenika. To je glavni cilj mojega života.«

Tako i svaki pravi katolik treba da razumije, kako mu je prava dužnost, da moli za svoje svećenike. Naš Sveti Otac Papa rekao je nedavno: »Bog na nebu i ja na zemlji ne želimo ničega tako vruće kao molitvu i žrtve za svećenike. Molimo Gospodina, da nam dadne svetih svećenika. Imamo li svetih svećenika, imamo i sve ostalo, nemamo li njih, ne pomaže sve drugo...«

Kad je pred par godina bila izdana u Njemačkoj »Molitva za mojega dušobrižnika i za sve svećenike«, pisao je neki svećenik: »Takovo što nam je još manjkalo. Gledajte, da ta molitva uđe među narod u milijunima primjeraka.« Ovu su molitvu doista i prihvatili mnogi pobožni vjernici, dok se iz cijele te stvari nije razvila svećenička subota.

Što je to »svećenička subota«?

Svake subote, koja slijedi iza prvog petka u mjesecu, prikazuju pobožne duše Bogu *sv. Misu, sv. Pričest,* molitve, žrtve i dobra djela preko ruku Bl. Djevice Marije, posrednice svih milosti, na tu nakanu, da bi se Gospodin udostojao učiniti svetima sve svećenike i pripravnike svećeničkog staleža po čitavom svijetu. Ta pobožnost nije vezana ni na kakvo udruženje ili bratovštinu, nego je vrši svaki za sebe. Stoga je prikladna i za odrasle i za djecu, za muške i za ženske, bile one u kojem god staležu. Svi se ovi združuju u jednu veliku molitvenu zajednicu i zajednički mole Gospodara žetve za poslenike u njegovoj žetvi. No ako tko ne može ovršiti koju od spomenutih pobožnih vježbi baš na sam dan »svećeničke subote«, t. j. u prvu subotu iza prvog petka u mjesecu može dotičnu pobožnost odgoditi bez ikakvih poteškoća na koji drugi dan. A ne traže se niti kakve posebne molitve, koje bi bile sastavljene za tu svrhu. Glavno je, da molimo dragoga Boga, neka blagoslovi i posveti sve svećenike i one, koji se pripravljaju za tu uzvišenu službu, da uzmognu dostojno vršiti svoje svećeničke dužnosti.

»Svećenička subota« raširena je po cijelome svijetu. Biskupi iz raznih zemalja češće su je preporučili i blagoslovili sve one, koji je vrše. I u našem je Glasniku već bilo govora o njoj. No to je nešto tako važno i korisno, da se isplati i češće o tom govoriti. Biskup Srebrnić piše: »... ideju »svećeničke subote» treba bez daljnjega najsrdačnije pozdraviti...« Sv. Otac Papa Pijo XI. rekao je 21. XI. 1934. god.: »Mi to djelo hvalimo i blagosivljemo od srca. Mi ponavljamo: ta nam se stvar sviđa, Mi je hvalimo i blagosivljemo od srca.«

Priključi se i ti, čitatelju, i obavljaj s nama ovu pobožnost. Poslušaj glas naših svećenika, koji predobro znaju, da bez osobite pomoći Božje ne mogu ispuniti teške dužnosti, koju imaju kao svećenici i zato se obraćaju na nas, da im izmolimo od Boga tu posebnu milost. Ima mnogo razloga, koji nas potiču na molitvu za njih. Na to nas veže prije svega zahvalnost, koju smo dužni svećenicima, za sve vrhunaravne milosti, koje smo primili preko svećeničkih ruku. A potiče nas na molitvu i pomisao na velike poteškoće i pogibelji, u kojima se nalaze svećenici. Nije lako biti dobar, svet svećenik. Pomozimo im svojim molitvama, pa će i oni to lakše pomoći nama, da postignemo svrhu svojega života.

Molitva za svećenike,

koja se može moliti na dan »svećeničke subote«.

Božanski Spasitelju Isuse Kriste, koji si cijelo svoje djelo otkupljenja: spasenje i posvećenje svijeta ostavio svećenicima, kao svojim zamjenicima, ja ti prikazujem po rukama Tvoje presvete Majke čitav današnji dan sa svim molitvama, poslovima, radostima, žalostima i žrtvama za posvećenje svećenika i svećeničkih pripravnika.

Daj nam, Isuse, svetih svećenika, koji raspaljeni ognjem Tvoje Božanske ljubavi ne će ništa drugo tražiti, nego Tvoju slavu i spasenje naših duša.

A Ti, Marijo, dobra Majko svećenika, štiti ih u pogibeljima njihova svetog zvanja i privedi svojom dobrostivom majčinskom rukom natrag k dobrome Pastiru i one jadne zabludjele svećenike, koji se iznevjeriše svojem uzvišenom pozivu. Amen. —*st*—

NA DESNOJ STRANI: Vlč. Franjo Bortas D. I. križar-radnik prigodom svoje mlade mise u rujnu ov. god. — 1. Negdašnji mladomisnikov drug, majstor postolar, brat Juraj Kožić, pozdravlja mladomisnika. — 2. Križari Starješine, negdašnji drugovi mladomisnikovi. — 3. Mladomisnik blagosivlje postolarski alat, kojim je nekad radio. — 4. Male Križarice u povorci. — 5. Mladomisnik polazi iz V. K. B. u Svetište Srca Isusova u pratnji svoje majke, braće, sestara i Križara.

Prekasno!

Pred 2—3 godine, prigodom željezničke nesreće u Kaliforniji, bi teško ranjena mlada amerikanka, udata za nekog bogataša u New Yorku.

U mladosti bila je jako pobožna i odgojena uistinu kršćanski. No s vjenčanjem život joj se sasvim promijeni. U novoj kući nitko nije govorio o Bogu, o vječnosti, nitko nije ni pomišljao na spasenje duše. Radi toga joj bilo u početku sve nekako tuđe, neugodno, no doskora raskoš i ugodnosti ušutkaše glas savjesti. Bog i duša izgubiše i za nju svako značenje.

Moram li umrijeti?«, zaplašeno će i očajno doktoru, koji joj je dotrčao u pomoć, nakon željezničke nesreće.

»Čini se, gospođo.«

»Recite mi barem, koliko vremena mogu jošte živjeti?«

»Možda jedan sat!«

Od straha i groze sva problijedi, pokri lice rukama i neko vrijeme ostade kao bez daha.

Iza toga nekoliko puta jako dahne, kao da bi htjela skupiti sve svoje sile. Malko se uspravi i kao zapovijedajući reče: »Vozite me u New York!«

»Umirite se, gospođo«, blago će doktor, »i najmanje uzrujavanje može vas stajati života.«

Ona tad spusti glavu, bolno pogleda doktora i reče mu: »Oh, gospodine doktore, koliko li sam dobra mogla učiniti s novcem, koji mi je bio na raspolaganje, da sam ostala vjerna svetim običajima svoga djetinjstva! Koliko dobra, a ja sam mislila na zabave, modu, rastresenosti . . . I sada mi ostaje samo jedan sat! Oh grozote, sada je već prekasno!«

Iza tih joj riječi mrtvačko bljedilo prekrije mlado lice. Nesretnica, nije imala ni jedan sat vremena, prevelika uzrujanost prouzroči joj odmah smrt.

Liječnik kasnije izjavi, da u svom životu nije čuo strašnijih riječi od onih: »Oh grozote, sada je već prekasno«, što ih umirući izusti mlada žena.

Ne dao Bog, da bi itko od nas morao ponoviti ove riječi!

A. Gabrić D. I.

Zdravo Kraljice

O zdravo, rajska Kraljice,
Što sve Te nebo časti,
Ti Majko milosrdnosti,
Nebeska naša slasti!
Rod Evin zla oboriše
Pa plačuć k Tebi uzdiše.

Obrati na nas, Marijo,
Te milostive oči,
U ljutom boju svijetu svom
Na obranu priskoči,
A kada mine zemni jad,
Dovedi k Sinu svom nas tad.

Marijo bez grijeha začeta, moli za nas!

Mjesečna sveta Pričest

Njemački biskup Dr. Schmitz pošao u Irsku, jer je toliko puta čuo, da je to vanredan katolički narod. Pošao, da se na svoje oči osvjedoči o tom njihovom katolicizmu. Čim je doplovio u Dublin, glavni grad Irske, unišao je u prvu crkvu, na koju se putem namjerio. Tu ga je krasan prizor potpuno zadivio. Velika crkva bila je puna muževa i mladića. Bila je upravo nedjelja i svi su oni pobožno prisustvovali sv. misi. Ali još ga više zadivi, kad zazvoni zvonce i svi ti muževi i mladići, a bilo ih preko tisuću, počeše pristupati stolu Gospodnjemu, svi na Pričest.

Začuđen pita biskup tamošnjeg svećenika, da li je to danas kod njih kakva izvanredna svetkovina. — »O ne! Taj prizor možete kod nas vidjeti svaku prvu nedjelju u mjesecu i to ne samo ovdje nego u mnogim crkvama našega grada. Svi ovi muževi i mladići članovi su društva Srca Isusova.«

I vratio se biskup natrag u Njemačku, a da nije trebao pitati, ni da li Irci imaju katoličkih škola, katoličkih sirotišta i bolnica, da li imaju katoličkih novina i katoličkih političara, jer je znao da svega toga ima onaj narod, koji se svaki mjesec ispovijeda i pričešćuje. Zato je poslije na velikom kongresu svoga naroda u svečanom govoru doviknuo svim onim sakupljenim hiljadama: »Ako hoćete da prebrojite, koliko imamo sigurnih bojovnika za Božja prava, onda prebrojite, koliko naših muškaraca pristupa k Stolu Gospodnjem.«

Isto vrijedi i za ženske. Onoliko mi imamo vjernih i sigurnih katolikinja, koliko ih vidmo kod Stola Gospodnjeg, kod svete Pričesti. Danas su teška vremena za vjeru i kršćanski moral pa zato za sve one djevojke i majke, koje ne vidimo kod česte svete Pričesti moramo reći: na njih ne računamo! One će otpasti kod prve jače navale, jer nemaju one snage, što nam ga daje Kruh nebeski.

Godine 1095. sastao se u (Klermontu) Clermontu u Francuskoj veliki crkveni sabor. Došao bio i sam Papa sveti Urban II. U vatrenom govoru na 2. studenog opisivao ovaj svetac Božji sve one grozote i obeščašćenja, što su ih počinili nevjernici nad grobom Isusovim u Jeruzalemu pa onda pitao ono sakupljeno mnoštvo kršćana: »Da li hoćete, da i dalje ostane grob Spasiteljev u rukama sinova Ismaelovih?« — Kad je završio, zaorilo je sa svih strana: »Bog to hoće! Bog to hoće, da idemo u sveti križarski rat!«

Današnji Pape propovijedaju jednu drugu križarsku vojnu. Sa visokog gledišta svoje uzvišene službe dobro oni vide cijeli svijet i vide sve ono opustošenje, što ga proizvodi u dušama moderno bezvjerje i moderni nehaj za Boga. Zato pozivaju sve vjernike u oslobodilački rat, da opet zadobijemo duše za Krista. Kao najbolje sredstvo za to preporučuju oni sv. Pričest. Po cijelom svijetu odjeknule su odlučne riječi pape Pija X.: Svi na svetu Pričest, na što češću Pričest pa i na svagdanju Pričest! I svi moderni Pape iza njega to isto opetuju. A mi treba, da onda odgovorimo: Bog to hoće! Jer ako Isusovi namjesnici toliko pozivaju, očita je to volja Božja i posve sigurno, da Bog to hoće.

Isuse, daj nam mnogo svećenika!

Iza velikog euharistijskog kongresa u Čikagu obveza se 3 milijuna Amerićana, da će svakog Prvog Petka u mjesecu ili prve nedjelje pristupiti svetoj Pričesti na čast Srca Isusova. Ovi su doista razumjeli duh svoga vremena, i duh koji provejava sadašnjom svetom Crkvom, da po najužem sjedinjenju s Isusom u svetoj Pričesti budemo jaki za borbu s modernim poganstvom.

Kako je lijep bio prizor na jednom omladinskom kongresu engleskog euharistijskog društva u Liverpolu u golemoj dvorani svetog Jurja. Njihov nadbiskup drži govor i najedamput stavi pitanje na ono veliko mnoštvo mladeži: »Recite, koliko vas ide na mjesečnu svetu Pričest?« Grobna tišina, nitko ne odgovara. Ali dobro pozna nadbiskup svoju zlatnu mladež pa sada stavlja drugo pitanje: »Koliko vas ide svake nedjelje na svetu Pričest?« — Kao udarac groma zaori prostranom dvoranom: Svi, svi idemo! . . . »A koliko vas ide svaki dan?« Opet poklici i pokazalo se, da ih je većina, koji svaki dan pristupaju Stolu Gospodnjem. (Unsere Fahne 1923, broj 10).

Šta vi velite na to? Zar ne, lijepo! Činimo i mi tako. Bar svaki mjesec, jer je to očita želja svete Crkve, svetog oca Pape. Bog to hoće.

N. Buljan D. I.

Brezova kora

Čudan naslov! Možda će tko pomisliti, da ću preporučiti kakav lijek, koji se pravi iz te brezove kore. Ne mislim na to, već hoću da ta brezova kora dozove u pamet nemarnjacima, a tih se vazda nađe, da izvrše svoju kršćansku dužnost te se u sv. ispovijedi pomire s Bogom. Ta kora neka ih potakne, da traže i nađu pravi recept, koji će im preporučiti lijek za dušu. Neka pročitaju, što priča misionar iz Sjeverne Amerike, o. Bonald.

»Pred nekoliko godina harala je nemilo zarazna bolest među indijanskim plemenima.

Zapregao sam svoje pse u saonice i odvezao se 100 kilometara daleko preko snijega da pohodim bolesnike. Napokon sam došao do naseobine. Žalostan prizor! Kuće sve pune bolesnika. Našao sam 11 mrtvaca. Pristupio sam bliže, da se za njih pomolim Bogu. Svaki je mrtvac držao u ruci nekakav smotak: komad savijene brezove kore. Ta im je služila umjesto papira za pisanje. Pobojao sam se, da nije to kakav praznovjerni zapis. Uzeo sam u ruke jedan takav komad i pročitao ove riječi: »Ovo smije čitati samo naš duhovni otac — misionar.« Bila je njihova ispovijed... Kad su naime vidjeli, da im se približava smrt, a nijesu imali svećenika, da se pred njim ispovjede, napisali su svoje grijehe na te komade brezove kore... Na svim je korama bio gotovo isti završetak: »Molim te, Oče, čitaj jednu sv. Misu za pokoj moje duše.«

Veoma sam bio dirnut, kad sam čitao ove posljednje izkaze njihove žive vjere i njihove skromne oporuke. Kod vjerske pouke često sam im govorio: Kad nemate svećenika, pobudite u svom srcu savršeno pokajanje i odlučite, da ćete se ispovjediti, čim bude moguće. I eto — ovi moji dobri i vjerni obraćenici htjeli su da ta brezova kora svjedoči pred Bogom, pred njihovom savješću i predamnom, da su preminuli sa pokajanjem u srcu i sa željom da se ispovjede.«

Nemarnjacima, koje sam spomenuo, ne će trebati brezove kore. Njima je lako doći do svećenika. Zato neka uzmu molitvenik »Srce Isusovo spasenje naše« i u njemu će naći, kako će se valjano ispovjediti. Neka molitvom omekšaju hladno srce svoje, da poput rasipnog sina osjete topli zagrljaj nebeskog Oca.

S. Dragičević D. I.

Uprava Djevojačkih Družtava Srca Isusova moli glavarice Društava, koje još nisu poslale izvještaja o broju članica i godišnjih sv. Pričesti, da to što prije učine.

Čuvajmo posvećujuću milost

God. 1905. nađoše u Transvalu, u Južnoj Africi, dijamant težak 3022 karata (= 623 grama). Ostali najslavniji dijamanti postavljeni zajedno nemaju tolike težine. Prozvaše ga radi toga »prvi«. Na putu u London čuvalo ga 15 ljudi. Osiguravajućem društvu, koje je za vrijeme vožnje preuzelo na se odgovornost, bi plaćeno 6,800.000 dinara. Sam dijamant su cijenili na 90 milijuna dinara. — Kako se negdje zavidjelo posjedniku tog blaga!

A ipak i mi kršćani posjedujemo blago, koje daleko nadmašuje sva bogatstva ovoga svijeta: milost posvećujuću. Samo je muka, što smo mi ljudi tako čudni, što smo slijepi kod zdravih očiju, te ne znamo cijeniti ovo bogatstvo. Do milosti posvećujuće malo ili ništa ne držimo. Nama je svejedno da li smo u milosti Božjoj ili ne. Izgubimo li je, ne uzrujavamo se previše.

O kada bismo bolje razumjeli, što je to milost posvećujuća, kad bismo upoznali kako je duša u milosti Božjoj lijepa, kako je ljepša od svih stvorenih ljepota, ne bismo je više nikada izvrgavali pogibelji, bježali bismo od svakoga grijeha kao od najgore nesreće.

Po molitvi ćemo dobiti dar, da upoznamo vrijednost posvećujuće milosti. Molimo Gospodina svaki dan za taj veliki dar. *G.*

„Ni amo, ni tamo"

Pričaju, da je neki stari Primorac išao na izbore. Kraj jednog jaza susretne ga gomila birača, zaustave ga i jedan se izdere: »Jesi li ti za stranku prava ili za koaliciju?« Stari se našao u škripcu; nije znao, koga ima pred sobom: pravaše ili koalicionaše, a htio je, da se na bilo koji način riješi opasnosti, u koju je eto zapao. Ta prijetili su mu i batinom, ako ne kaže. Što će, kako će, dok se napokon ne smisli: »Ja nisam ni amo ni tamo!« Mislite, da je tim nešto postigao? Napravio je još gore: okusio je batine i još se okupao u jazu.

Zašto sam ovo iznio? Zbog pouke. Ima, naime, i danas takvih, koji bi, kada dođu u kakav neugodan položaj, htjeli da se izvuku, pa kažu kao naš Primorac ili slično nešto. Danas čovjek ne može biti »ni amo ni tamo«. Takvo je doba. Danas se sve organizira, na sve strane niču razne organizacije: dobre i zle.

A ti kršćanine, kamo ti treba da ideš, gdje je tvoje mjesto, na koju stranu da staneš? Čuj: pod barjak Katoličke Akcije, na front za Krista-Boga! *Zv. C-ić*

1., 2., 3. i 5. povorke Križara i Križarica na proslavi Križarskog dana u Zagrebu 3. X. o. g. — 4. Pozdrav iz Amerike: Povjerenica Glasnika gđa Antonija Radošević sa sinom Josipom i nećakom Karlom. — 6. Travnik: Predstava Križara »Osvajač srdaca«. — 7. Zagreb: Križarsko Sestrinstvo kućnih pomoćnica. — 8. Kapela Kalnička: Pjevački zbor s učiteljem g. Denkom pred novom kapelom Krista Kralja. — 9. Skrad: Predstava Križ. bratstva »Cvjetna budućnost«. — 10. Buenos Aires: Učenice čč. sestara u bašči. — 11. Mače: Mali Križari. — 12. Zagreb/Trnje: Križari sa svojim revnim duhovnikom vlč. Kociperom na dan primanja. — 13. Kapela Kalnička: Građevni odbor sa župnikom vlč. g. Svobodom i učiteljem g. Denkom pred novom kapelom. — 14. Pos. Bregi: Mladomisnik vlč. Mareković sa vlč. g. župnikom i rodbinom. — 15. Ravna Gora: Pjevački zbor Križarica. — 16. Vrbova. Križarice.

Čuvaj se krive prisege

»Baš ćemo upitati našega gospodina, kad mi ne možemo tomu doći na kraj«, reče seljak Ilija.

»Evo baš dolazi, kao da ga je sam dragi Bog poslao«, rekoše ostali seljaci, koji su sjedili u hladu ogromne kruške.

— Hvaljen Isus, ljudi! Vi se odmarate...

»Navijeke, gospodine! Baš ste nam dobro došli. Sjednite ovdje, pa nam kažite, što mislite o onom tužnom događaju, što se eto juče kod nas dogodio.«

— Vi mislite na jadnoga Marka, koji eno leži na odru i čeka da ga ukopamo? — reče župnik i lagano sjedne na klupu.

»Da, da, gospodine, Marko nam se mota po glavi, strahota je na njega i misliti. Recite nam vi, koji ste učili tolike škole, nije li to strašna kazna Božja ošinula nesretnoga starca. Tek što je izustio, da je ovo njegova njiva i njegova kruška podigavši tri prsta pred Raspelom, srušio se mrtav pred sucem i svjedocima, koji su problijedili kao krpe. Znam ja dobro, gospodine,« nastavi Ilija ozbiljnim glasom, »Marko je krivo prisegao, lakomost je prevarila starca na rubu groba, eto mu sad... što mu vrijedi sve skupa...! Sad vi ljudi možete govoriti što hoćete, da je to »nesretni slučaj« i da se danas prisega ne smatra tako važnom i strašnom. Čut ćemo, što će nam reći Božji svećenik«, završi Ilija.

— Dragi ljudi, ugodnim će glasom svećenik, sinoć sam bio kod gospodina suca, koji mi je sve potanko pripovijedao, kako se to dogodilo. I on misli, da se je Marko nepravedno polakomio za tuđim imetkom i da ga je snašla strahovita osveta Božja. Nije šala zvati Boga za svjedoka, da Bog svjedoči laž i neistinu. To je silna pogrda Božanskoga Veličanstva. Kad čovjek prisiže, onda zove za svjedoka Onoga, koji znade sve pa i najdublje tajne ljudskoga srca; zove Onoga, koji je neizmjerna Istina i Svetost, komu je odvratna svaka laž; zove Svemogućega, koji onoga, što krivo prisiže, može kazniti i u vremenu i u vječnosti. Koji prisiže govori ovo: »Moja je izjava tako istinita, kao što opstoji na nebu sveznajući, sveti, istiniti, pravedni i svemogući Bog, koji neka me kazni, ako govorim laž.« To su, kako vidite, strahovite riječi i jao onome, koji to neiskreno i lažno govori.

Tako se sjećam, da sam čitao jedan slučaj, kako je neki kradljivac doveden na sud radi krađe. Da se opravda, ponudi se, da će prisegnuti. Ali ga sudac nije pustio da prisiže, jer je bio poznat kao nepošten čovjek. Tada se on poče sam od svoje zaklinjati i reče: »Prva oluja, što dođe, neka me usmrti, ako sam ukrao!« Istoga dana navuče se nebo crnim oblacima, podiže se silna olujina. Taj krivac bio je u kući sa četvero djece. Prvi grom, što je udario, pogodio je nesretnoga grješnika, munja mu je sišla baš u usta. Djeca su ostala živa, kuća je izgorjela do temelja. U narodu je bilo silno uzbuđenje.

Još je strašniji, nastavi svećenik nešto živahnije, ovaj događaj, što se dogodio na otoku Korsiki u jednom selu nedaleko grada sv. Bonifacija. Tamo je živjela pobožna udovica, kojoj je muž na samrti ostavio 300 srebrnih kruna, kojima će uzdržavati malu kćerku jedinicu. Dobra udovica pohrani taj novac kod susjeda, koji se zvao Mucije. I jer je držala, da se taj boji Boga, nije tražila nikakove potvrde. Kćerka joj odrasla i hoće da se udaje. Tad ode mati k Muciju, da podigne svoj novac. Ali Mucije ne će da znade, da je ona njemu dala kakav novac. Jadna udovica, kako se je zaprepastila! Što će sad? Svjedoka nema, osim Mucijeve žene, potvrde nema. Pođe dakle sucu i iskaže mu čitavu stvar. Sudac pozove Mucija i njegovu ženu i zatraži od njih, da prisegnu. I muž i žena prisegnuše, da nisu primili od udovice nikakova novca.

Ali gle, tek što su sagriješili, eto kazne. Ovi krivokletnici imali su tri sina. Jedan je bio u zipci od 2 mjeseca, drugomu je bilo 5 a trećemu 25 godina.

Iza prisege evo ti majke kući. Čim je stupila u sobu, vidi zipku prevrnutu i pod njom mrtvo dijete. Pomisli da je to učinio onaj sinčić od 5 godina, raspali se, prihvati nož i usmrti ga. Dok se to događalo, evo ti muža. Bijesan priskoči ženi i probode ju bodežem. Sva je kuća puna krvi, što nevine, što grješne. Mucije stade vikati, selo se sleti, priznade svoj zločin; vlast ga uhvati i osudi na vješala. Ali nisu našli krvnika. O užasa! Najstariji sin, srdit na oca, što je ubio majku, ponudi se za krvnika. Eno ga, na prepast čitavog naroda, gdje kao dobrovoljni krvnik uhvati oca, stavi mu uže oko vrata, ispodmaknu mu ljestve i zadade posljednji smrtni sudarac. Ali pravdi Božjoj još nije zadovoljeno. Malo zatim stade nečovječni sin misliti, što je učinio, kakovu je strahotu počinio na rođenom ocu... i pun srama i zdvojnosti ubije samoga sebe.

Ovdje se doslovce ispunilo, čim se Bog prijeti po proroku Zakariji onima, koji krivo prisižu: »Prokletstvo će doći u kuću onoga, koji se bude krivo zaklinjao mojim Imenom; i to će prokletstvo ostati usred te kuće i uništit će nju i njezino drvo i njeno kamenje« Zak. 5, 4.

Ljudi su šutjeli kao grob, samo bi se katkad među se pogledali i mahali glavom. Sad se prenuše kao iza sna pa će svećeniku: »Doista mora biti silna odgovornost dizati tri prsta pred Raspelom!«

— Naravski, nastavi svećenik, »zato se ne prisiže za kakovu malenkost, već za velike i važne stvari.« Zato je Isus rekao: »Ne kuni se nikako...« Mat. 5, 34. A to znači: ne zaklinji se bez velike nužde; i to, ako moraš da se zaklinješ, mora to biti istinito, promišljeno i pravedno. Kršćani bi morali tako ljubiti istinu i pravdu, da im ne bi trebalo prisege, već bi bilo dosta: da, da, ne, ne... Ovim riječima kori Isus i opominje Židove, koji su se lažno i lakoumno zaklinjali.

Dopušteno je dakle u potrebi po istini se zaklinjati, pa se tim slavi Bog i dobiva se nagrada. Ali ko krivo prisiže, sramoti Božje Veličanstvo i Njegovu istinitost. Ako se ko zakune, da će učiniti

kakvo zlo, ne smije te zakletve izvršiti. Tako se Herod ludo zakleo svojoj pastorci i ubio sv. Ivana Krstitelja.

Jer je prisega pogibeljna veli sv. Izidor, da je ne smijemo od drugih zahtijevati. »Zapišite u svoje srce« veli on, »onaj koji drugoga izaziva da prisiže, a zna, da će taj krivo priseći, gori je od ubojice. Ubojica ubija tijelo, a ovaj dvije duše, svoju i onoga, koga je izazvao da krivo prisiže.« Za sve blago ovog svijeta ne smijemo dakle krivo priseći.

Grčki car Zeno nudio je gotskom kralju Teodoriku 100.000 zlatnika i carsku kćer za ženu i zemlje i časti, da prekrši zakletvu. Teodorik mu odgovori: »Kolikogod mi car daje blaga, ne može mi platiti sramotu, koja bi pala na moju glavu ovom nevjerom...«

Zato veli Bog u Sv. Pismu: »Ne zaklinji se krivo mojim Imenom i ne obeščasti Imena Gospodina Boga svojega! Ja sam Gospodin.« 3. Mojs. 19, 12. — »Nemojte ljubiti krivu prisegu, jer to mrzim,« veli Gospodin. Zakar. 8, 17. »Dä, ja ću doći da vas sudim i bit ću brz svjedok **protiv čarobnjaka, i preljubnika i onih, koji se krivo zaklinju...** veli Gospodin nad vojskama.« Mal. 3, 15. A sv. Ivan Zlatousti veli: »Nijedan bodež ne ranjava tako jako kao kriva prisega, i nijedan mač ne usmrćuje tako grozno kao kriva prisega.«

Svećenik je svršio. Zazvonila su tužno zvona na župnoj crkvi i on je pošao da isprati do groba nesretnoga Marka. Seljaci su brisali suze i govorili: »Bože, očuvaj nas svakoga grijeha, ali osobito krive prisege! Marko će nam biti vječna propovijed!«

Luka.

Majka jednog svećenika

Sada živim kod svog sina svećenika.

On je moje sedmo dijete, moj sedmi mač, koji mi je probadao srce.

Kad sam ga osjetila prvi put pod srcem svojim, već mi je bilo svega toga dosta. Šestero male djece vrzlo se i vikalo po kući. Sva briga za njih ležala jedino na meni. Nazivale su me moje susjede ludom, što natovarivam svojom krivnjom još jednu brigu. Svi me nukaju, da ubijem u sebi novi život. U silnoj zdvojnosti ne znam, šta da počnem. Više se doista nije dalo izdržati. I pokušam... Strašno je to bilo. Mati — ubojica! Prvi pokus nije uspio. Odlučim pošto poto trpjeti. I dođe novo čedo — muško dijete — na svijet.

Sad ja živim kod toga djeteta — sina svećenika. Ostala djeca pomriješe ili se raziđoše. Moja najveća utjeha i jedina pomoć jest ovaj sin svećenik.

Zahvalna majka.

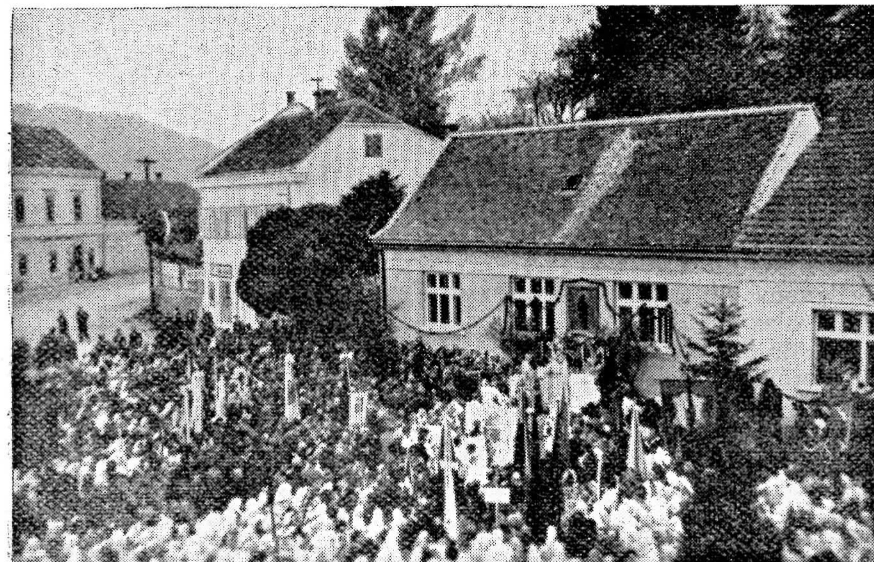
Euharistijski kongres u Zlataru

Zanos i oduševljenje vlada u Zlataru. Narod je obnovljen u sv. vjeri. Iza osamdnevnih svetih misija dolazi kruna svega — Euharistijski dekanski kongres. Ocevi naši ne će se stidjeti pred vječnim Sucem gledajući ovih dana djecu svoju.

Zlatarčani imaju vrijednoga Pastira, požrtvovnog župnika i dekana g. Ivana Mihelčića. On sve daje duhovnoj djeci svojoj. Svake je godine klečanje 24. rujna t. zv. »Kongres za župu Zlatar«. Ove godine ne zadovoljava se naš župnik time, nego ide još dalje. Ne misli samo na uže svoje stado nego i na šire — na cijeli dekanat.

Najljepša i najbolja priprava za kongres jesu sv. misije. I za njih se pobrinuo naš prečasni. Požrtvovni misijonari O. Buljan i O. Jagrić prelili su svu dušu u svaki govor. Narod je dnevno punio crkvu ostavljajući vanjske poslove. Svi su se obredali kod onih malih vratašca, da si olakote teško breme života.

Ako je još tkogod ostao u kojem kutu, taj će doista imati veliku odgovornost pred vječnim Sucem. Sv. Pričesti su zaista pokazale pravu obnovu u narodu. Mnogi su pristupali k stolu Gospodnjem svaki dan, da se što dostojnije priprave za Euharistijski kongres. Za misija je baš bio prvi petak. Bio je lijep, sunčan dan. Crkva puna, puna. Svi su se pričestili i oduševljeno pjevali Kristu Kralju. Zlatarčani i inače vole i štuju Presveto Srce, a sad su se još više utvrdili divnom propovjedi O. Jagrića o ljubavi Božanskoga Srca.

Euharistijski kongres u Zlataru: Pontifikalna služba Božja.

Preporučio je i devetnicu prvih petaka. Svi su oduševljeno započeli. Daj Bože da i nastave i završe!

Na dan kongresa u nedjelju bilo je veličanstveno, nezapamćeno slavlje. Sve župe dekanata, a i neke druge, došle su u procesiji sa križevima, barjacima: crkvenima i djevojačkih društava. Oko 10.000 ljudi skupilo se na crkvenom trgu i veselo pozdravljalo i slavilo Krista Kralja. Pontifikalnu sv. Misu služio je preuzv. gosp. Dr. Salis-Sewis sa dvostrukom asistencijom. Pod sv. Misom održali su propovijed preuzv. gosp. Dr. Alojzije Stepinac, nadbiskup-koadjutor i Otac Buljan. Obje su propovijedi bile poziv naroda k Bogu. Nijedno oko nije ostalo suho, a srca su utvrđena u djedovskoj vjeri. Naš duhovni natpastir pokazao nam put, koji će nas dovesti k pravoj sreći. Poslije sv. Mise iza 12 sati bila je teoforična procesija. Svetotajstvo je nosio preuzv. gosp. Dr. Al. Stepinac, a kraj njega i pred njim išlo je preko 20 svećenika. Djevojčice u bjelini bacale su cvijeće, a sve one tisuće naroda pjevale su veselo i oduševljeno Isusu-Kralju. Četiri glazbe izmjenjivale su se s narodom i svirale u čast Spasitelju. Slavlje je bilo veličanstveno i zato ga ne ćemo tako brzo zaboraviti. Procesija je završena zavjerom Presv. Srcu. Svi su digli ruke u zrak i ispovjedili javno svoju vjeru. Iz pune duše izvio se Te Deum intoniran od građanske glazbe. Čulo je nebo, čula je zemlja, da Zlatarčani hvale i slave Trojedinoga Boga, što im je u dio pala ova velika sreća — Euharistijski kongres.

Poslije podne je bila akademija, nastavak velikog slavlja, jer drama »Po ljubavi k istini« zaista nam je pokazala kako su požrtvovnošću i ljubavlju naših duhovnih pastira mnogi došli k pravoj vječnoj istini. *s. Blandina.*

Na izmaku godine

Kao tiha rijeka prolazi vrijeme, nestaje ga u nepovrat. Dan za danom gubi se u prošlosti, kao san proleti nam godina. Na izmaku njezinu obuzimaju nas posebna čuvstva. Tjeskobno se pitamo, što li nam nosi budućnost. Čeka li nas u Novoj Godini sreća ili nesreća, uspjeh ili neuspjeh, zdravlje ili bolest, život ili smrt? Hoće li se prolomiti oblaci, što se već dugo skupljaju nad našim glavama? Hoće li se obistiniti strašne slutnje, koje nas obuzimlju, kad promatramo razvoj prilika u svijetu? Mi ne znamo! I to nas napunja nekim nemirom.

Ali ispitamo li malo bolje, vidjet ćemo, da razlog ovom nemiru nije izvan nas u prilikama, što nas okružuju i u događajima što ih predviđamo, nego da je pravi razlog u nama: ili nam manjka vjere i pouzdanja ili nam savjest nije čista.

Ili nam manjka vjera i pouzdanje. Kada bismo tvrdo, iskreno i od srca vjerovali — zar bi nas išta moglo uznemiriti? Što nam nosi budućnost nego li darove Providnosti? Vjerujemo li u dobrog Oca, bez čije volje ni vrabac s krova ne pada — zašto strepimo nad svojim udesom? Bojimo se ovog ili onog zla, jer ne vjerujemo pravo, da Gospodin onima, koji ga ljube sve obraća na dobro. Malovjerni smo! Odatle strah. Molimo Gospodina, da nam dade živu vjeru i potpuno pouzdanje, pa će nestati tjeskobne zabrinutosti.

Ili nam pak savjest nije čista. To je još jači razlog nemiru obzirom na budućnost. Grješnik nema mira. Nastoji li prozreti koprenu, što mu skriva budućnost, boji se, da će ondje ugledati osudu i bič za svoj grijeh. S pravom očekuje kaznu i doista ima razloga da se boji. Jer strašni su sudovi neizmjerne Pravednosti, sudila ona pojedince, narode ili čitave naraštaje... Hoćemo li vedra čela gledati u susret Novoj Godini, nosila nam ona što mu drago, valja nam sada na izmaku stare godine temeljito očistiti i urediti svoju savjest, ako nije u redu. Konac godine kao da je stvoren za to, vrijeme je to obračuna, a sveta Crkva nas u pripravi na velike blagdane još posebno nuka na to. Ispitajmo se, pokajmo se, ispovjedimo se. Neka nestane grijeha u Božjem Milosrđu, kao što će ova godina nestati u zaborav. A kad smo se jednom riješili tereta duše, čuvajmo se, da ga grijehom i opet ne navalimo na se. Grijeh, samo grijeh je zlo i valja nam ga najbrižnije izbjegavati, hoćemo li imati čistu i mirnu savjest.

Svaki treba da nastoji, revno ali razborito, da po mogućnosti i drugi u njegovoj okolini urede i očiste svoje savjesti, to će im biti najbolje jamstvo za sretnu novu godinu.

Ne treba da se tjeskobno pitamo, što će nam donijeti slijedeća godina, nego valja da završimo ovu: produbljenom vjerom, utvrđenim ufanjem i čistom savješću. **A. W. D.I.**

Vjerujem u život vječni!

Glavarice Djev. Društava neka ovo pročitaju na sastanku.

Kolika je moć kršćanske vjere, kad i iznad mrtvih tjelesa, iznad truleži i kostura veli: n i j e s v e m u k r a j! I m a ž i v o t v j e č n i, i ove kosti dignut će se na dan uskrsnuća!

Na zemlji nam valja mnogo trpjeti, bolovati, mučiti se, a vjera ipak pokazuje na novi život bez boli, bez progona i muka. Mi smo u bolesti i ginemo iz dana u dan, a vjera nam progovara: ima život, gdje se ne gine, gdje nema boli ni smrti, ustraj samo i dočekat ćeš sreću neviđenu. Iznad svih uginulih nada još blistaju riječi Kristove:

»Ja sam uskrsnuće i život! Tko vjeruje u mene, živjet će, ako i umre.« (J. 11)

1. Svi narodi vjeruju u prekogrobni život. Istina, ta je vjera kod pogana posuta pepelom mnogih zabluda i obavita maglom priča i bajka, ali ipak svuda probija ono glavno: ima život i iza groba.

Egipćani balzamirali su tjelesa mrtvih, jer su htjeli, da ih uzdrže nepokvarena do ponovnog sjedinjenja s dušom. S kakvim strahom očekivali su oni sud duše pred bogom Osirisom i 42 suca, koji na vagu meću sva dobra i zla djela!

Grci metali su zlatni novac pod jezik mrtvacu, da plati prevoz preko rijeke Stiksa u drugi svijet. Svakako, iz toga probija vjera u prekogrobni život i da sa grobom nije sve svršeno.

Stari Rimljani vjerovali su u »carstvo šutnje«, kamo ih prevozi bog Arkus.

Kinezi još i danas imaju po kućama oltare u počast dušama svojih pokojnika.

Laplanđani davali su mrtvacu u grob kresivo za vatru, a stari *Indijanci* davali su zviždaljku za mirovni ugovor i boje, da si namaže lice, kad dođe na drugi svijet. Sve nam se to čini kao da u širokoj pustinji čujemo daleku glazbu o životu vječnom, koja nije nikad zamrla kroz sva tisućljeća roda ljudskoga.

2. Isus Krist posve jasno govori o životu vječnom i to potvrđuje svojim uskrsnućem iz groba.

Isus govori: »U kući moga Oca mnogi su stanovi, idem da vam ih pripravim.«

»Od Oca sam izašao, k Ocu se vraćam.« »Činite pokoru, jer je blizu kraljevstvo nebesko.«

»Tražite najprije kraljevstvo nebesko i pravdu njegovu.« »Bolje ti je s jednom rukom ući u kraljevstvo nebesko negoli dvije ruke imajući propasti u oganj vječni.«

»Ne bojte se onog, koji tijelo ubija, a duše ne može ubiti.« Proriče napokon i vječnu osudu iza smrti onima, koji u grijesima umru nepokajani pa veli: »Odlazite od mene, prokletnici, u oganj vječni!«

Nauka o životu vječnom nama je utjeha u svim progonima i mukama života, da nikad ne zdvojimo, da odvažno pogledamo u oči svim progoniteljima kršćanstva i da radosno podnesemo sve muke, kad znademo, da će svim mukama i nevoljama biti doskora kraj, da nam sviće dan vječne radosti.

Ali nam je nauka o vječnom životu i opomenom, da sveto provodimo život. Ako se živi i iza groba, onda treba da nešto zaslužim za vječni život, onda treba, da se klonim grijeha i grješnih prigoda, jer ću za sve prekršaje odgovarati na ulazu u život vječni.

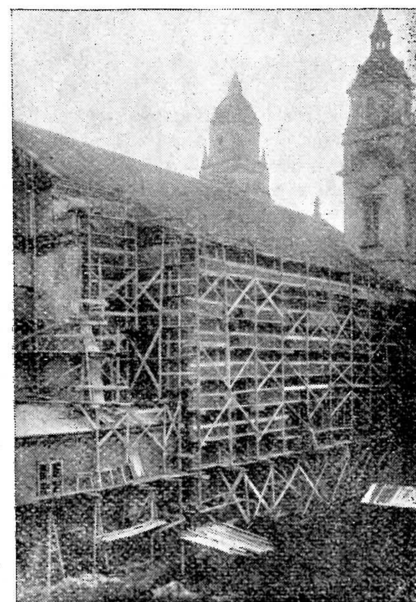
Zato, katolička djevojko, često misli na život vječni pa ćeš biti i veselija i jača u borbi i sačuvat ćeš dušu svoju čistu.

Upravitelj.

SVETIŠTE SRCA ISUSOVA U ZAGREBU PRIJE POPRAVKA

SVETIŠTE SRCA ISUSOVA ZA VRIJEME POPRAVKA.

Lijepo molimo štovatelje Srca Isusova, da nam pomognu obnoviti i unutrašnjost njegova Svetišta.

PITANJA I ODGOVORI

Pitanje: *Kako to da svećenici tuže svoga nadbiskupa? Zar oni ne mogu riješiti svoje sporove na miran način, već se tužakaju po javnim sudovima i tako sablažnjuju narod?*

Odgovor: Vaše je začuđenje potpuno opravdano. — Najbolje je, ako do sličnih sporova uopće ne dođe; zatim ako se mirnim putem riješe; no ako već ne može proći bez suda, treba se obratiti na crkveni a ne na svjetovni sud.

Pitanje: *Djevojka, godinu dana zaručena, bila je sve dosad čista od svog zaručnika, sad više nije. Može li imati vijenac, kad bude išla na vjenčanje s njime?*

Odgovor: Opći crkveni propisi ništa ne govore o vijencu; to je stvar kraja i običaja. Jadna djevojka, kud se je dala zavesti?! Neka joj se Bog smiluje!

Pitanje: *Što znači goruća svijeća pred oltarom?*

Odgovor: O tom je bio govor u našem Glasniku od kolovoza prošle godine na strani 302.

Pitanje: *Šta su to adventisti?*

Odgovor: O tom je bilo vrlo mnogo govora u našem Glasniku od 1935. na strani 151., 181., 214., 343.

Pitanje: *Je li istina, da sve moje molitve i žrtve ne mogu spasiti jednog bijednika, za koga se zauzimam?*

Odgovor: Svaki čovjek ima slobodnu volju, te ne mora prihvatiti milost, što mu je Bog nudi radi naših molitava. Ali ako netko ustrajno i žarko moli, vrlo je vjerojatno, da će napokon uspjeti, jer Bog može i čudesa činiti. Majka sv. Augustina molila se 18 godina za nj, i on se obratio i postao veliki svetac. Ustrajte u molitvi.

Pitanje: *Kažu neki, da sve vjere na svijetu imaju deset zapovijedi Božjih, pa nadodaju: kad bi Bog samo rimokatoličkoj vjeri dao svoje zapovijedi, onda bi vjerovali.*

Odgovor: Zakoni sadržani u deset zapovijedi Božjih jesu tako zvani naravni zakon, što ga Bog očituje ne samo svim vjerama nego svakom čovjeku po njegovoj savjesti. Oni su stalni i nepromjenljivi u svom glavnom sadržaju, i u tom smislu može se reći, da ih nekako imaju sve vjere, kao i svaki čovjek, jer će se zaista jedva koja vjera naći, koja naučava, da Boga ne treba poštivati, da se smije lagati, krasti i zlo činiti drugome. Ti veliš da bi vjerovao, kad bi Bog dao 10 svojih zapovijedi samo rimokatoličkoj Crkvi? Drugi će se naći, koji bi upravo tako vjerovao, kad bi Bog dao te zapovijedi svim ljudima. Tko si ti, da stavljaš granice Božjoj dobroti?

Pitanje: *Može li se upisati u »Misni savez« i one pokojnike, koji su nesretno preminuli, jer su si sami oduzeli život?*

Odgovor: Može, i to za to, jer mi nikad ni za jednog čovjeka nismo sigurni, da je navijeke osuđen, jer se je možda u posljednjem trenutku pokajao i spasio te dospio u čistilište. Ali te molitve i sv. Mise ne smiju biti javne, nego privatne. A kod sv. Misa u »Misnom savezu« moli se za ovakvoga nesretnika privatno.

Pitanje: ***Bi li bio grijeh, da se katolička djevojka uda za čovjeka, koji je rastavljen od žene. Rastavi je kriva žena. Radi vjenčanja prešao bi on na starokatoličku vjeru, ali bi svoju katoličku vjeru i dalje držao.***

Odgovor: To bi bio dvostruki preteški grijeh. Najprije za živoga ženidbenog druga ne smije nitko sklopiti druge ženidbe, ako i nije kriv ženidbenoj rastavi. Drugi bi grijeh bio, što ostavlja pravu Kristovu Crkvu, pa prelazi u krivu.

Pitanje: *Mi smo svi potekli od Adama i Eve. Pa kako su se njihova djeca ljubila i međusobno ženila, a nama se zabranjuje ženidba u drugom i trećem koljenu?*

Odgovor: Bog je naložio prvim ljudima, da rastu i množe se, a to nije bilo moguće drukčije, nego da se u prvom pokoljenju uzmu braća i sestre. Kasnije nije više bilo potrebno, pa je Bog učinio, da je sam zdrav prirodni osjećaj nastao u ljudi protiv ženidbe u bližem rodbinstvu. A i djeca su iz takvih ženidaba bivala redovito bolesna i tjelesno i duševno. Stoga Crkva danas ne dopušta ženidbe sve do trećeg koljena.

Pitanje: *Zašto se Rim zove »vječni grad«?*

Odgovor: Rim se zove »vječni grad«, jer je u njemu vječna ustanova — papinstvo ili namjesnik Isusov, sv. otac papa, koji će biti uvijek, do svršetka svijeta. Da li će baš sam grad Rim postojati do konca svijeta, toga ne znamo. Ako on jednoć propadne, onda ovo »vječni grad« znači isto toliko kao da kažemo d u g o t r a j n i g r a d — ta postoji evo već dosada preko 2.600 godina.

Pitanje: *Kako je đavao mogao kušati Isusa, a Bog je đavlu gospodar?*

Odgovor: Đavao ne vidi Boga, jer kad bi ga vidio, ne bi ni bio đavao. Stoga on nije bio siguran, da li je Isus Bog ili ne, pa se usudio približiti Isusu i napastovati ga. A Bog se opet tako snizio, da je pripustio đavlu, neka ga kuša, da nama pokaže kako valja odbijati đavla.

IZ UREDNIŠTVA I UPRAVE

1. Na izmaku je 46. godište našega Glasnika. Oprema je Glasnika dosegla zamjernu visinu. Krasni omoti u bakrotisku, bolji tisak, izvorne slike, prilog u bojama, sve je to lijepi napredak. U novoj ćemo godini nastojati, da Glasnik još više poljepšamo.

Dakako, da sve ovo mnogo, mnogo stoji . . . A svi se troškovi namiruju jedino pretplatom, jer Glasnik nema stalnog fonda, kojim bi se izdržavao.

Nažalost, mnogi pretplatnici ne misle na to. Ima ih, koji nisu još namirili svoje pretplate ni za 1935. godinu, premda bi se ta mala svota od 15 dinara lako uštedjela, kad bi se zakratilo nešto od suvišnih stvari.

Lijepo molimo i pozivamo sve naše dužnike, da nam odmah pošalju zaostalu pretplatu, jer ćemo im inače obustaviti Glasnik.

2. Povjerenici i povjerenice Glasnika imaju lijepu priliku, da mnogo učine za širenje pobožnosti presv. Srca Isusova. Oni se brinu, da se u njihovu mjestu što više raširi Glasnik. Svaki mjesec dobiju na svoje ime toliko Glasnika, koliko ih naruče, pa ih razdijele u svome mjestu. Na svakih deset komada dobiju jedan b a d a v a, a za ostale moraju pokupiti pretplatu i poslati je na Upravu Glasnika. Zagreb I/147.

Povjerenik može postati svako od čitatelja, ako u njegovu mjestu nema još povjerenika. Dakako, taj je časni posao najzgodniji za vlč. gg. župnike, kapelane, katehete, učitelje i učiteljice. No često su i činovnici, radnici i seljaci jako požrtvovni povjerenici.

Ne bi li i ti, čitatelju, imao vremena i volje, da budeš povjerenik Glasnika Srca Isusova? Pokušaj i javi se Upravi Glasnika.

ZAHVALNICE

Mama je bila teško bolesna. Liječnik je rekao, da je liječenje prekasno, jer nema više nade u ozdravljenje. Utekla sam se devetnicom Srcu Isusovu i Petru Barbariću, i zdravlje se odmah popravilo. A. Gržinčić, Klana (Italija).

Kćerka mi je već deset godina živjela u braku. No muž joj se pomalo pokvario i iznevjerio se. Kćerka došla s djetetom kući i plače: »Mama, više ne mogu s njim živjeti.« Što da radim? Počela sam moliti devetnicu Srcu Isusovu i treći dan eto zeta iz daljine k nama. Ljubi mi ruke i moli za oproštenje mene i svoju ženu. I hvala Srcu Isusovu, sad se je posve popravio.
A. Ž., Sl. Požega.

Užasno sam bolovao od glavobolje. Nije mi pomagao nikakav lijek. Obećao sam moliti devetnicu Petru Barbariću i otkako sam je obavio, glava me više nije zaboljela.
Ivan Zebić, član omladine sv. Ante u Kotor-Varošu.

Jedna mlada gospođa oboli teško duševno te bi iza nekog vremena otpremljena u bolnicu. Svjetujem njezinoj majci i sestri, neka se u teškoj nevolji uteknu Srcu Isusovu i obećaju veliku devetnicu u naknadu za uvrede. Tek što su obavile polovicu devetnice, bolesnica se vratila kući posve zdrava i sad vrši sve svoje staleške dužnosti. Adela Vachek, Našice.

Imala sam velike poteškoće u mojoj službi radi jedne vanjske osobe. Utekla sam se presv. Srcu i molila, da mi pomogne. Zajedno sam sa sestrama obavljala devetnice, a sama sam često vapila: Isuse, pomozi mi! Vidiš, Isuse, kako mi je teško. Ti si rekao: Ištite i dobit ćete, tražite, i naći ćete, kucajte i otvorit će vam se...

Često puta mi se pričinilo, da me Isus ne čuje, no ipak nisam izgubila pouzdanja. I došao je dan, u koji mi je predobro Srce Isusovo pokazalo, da nisam badava molila. Uslišana sam. Hvala Ti, presveto Srce Isusovo!
s. R. H., milosrdnica.

U teškoj bolesti desne noge obraćao sam se za pomoć sv. Ignaciju i služio se vodom sv. Ignacija. Hvala velikom svecu, što me je uslišao i isposlovao kod Boga, da je amputacija noge otklonjena, a užasne boli prestale.
Josip Turzan, svećenik.

Aljmaš: M. K. Srce Isusovo pomoglo. **Anacortes, Wash.** (U. S. A.): D. V. Srce Isusovo po zagovoru nebeskih zaštitnika udijelilo zdravlje. **Bački Monoštor:** K. A. Hvala Srcu Isusovu, što je po zagovoru sestre Celine dijete progledalo; E. K. Srce Isusovo pomoglo u velikoj nevolji; N. N. Srce Isusovo uslišalo. **Benton Harbor (U. S. A.):** L. L. Sretan dolazak u Ameriku i mnoge milosti. **Beograd:** M. O. Zagovorom Petra Barbarića kćerka dobila katolika za muža, a sin izbavljen iz velike pogibelji. **Brestovac:** F. V. Kćerka ozdravila. **Bribir:** J. i R. P. Zagovorom nebeskih zaštitnika dobio posla. **Brođanci:** Zagovorom Petra Barbarića ozdravila; R. I. Hvala Petru Barbariću i drugim ugodnicima Božjim, što mi pomažu. **Brod na S.:** A. B. Zagovorom Petra Barbarića ozdravila od teške bolesti. **Brsečine-Trsteno:** Milosti zagovorom Petra Barbarića. **Dobrinj:** N. J. Mnoge milosti. **Dragićevac:** K. V. Zagovorom Petra Barbarića ozdravila od reumatizma. **Dragićina:** P. P. Hvala Srcu Isusovu i svim Božjim ugodnicima na velikim milostima. **Goljak:** R. D. Srce Isusovo ozdravilo muža. **Grbavac:** M. D. Mnoge milosti. **Mihovljan:** F. V. Srce Isusovo uslišalo zagovorom Petra Barbarića. **Jarkovac:** V. D. Dijete ozdravilo od teške upale uha. **Klanjac:** S. V. Hvala Srcu Isusovu i Bl. Djevici na primljenoj milosti. **Kloštar:** M. P. Srce Isusovo i Bl. Djevica pomogli mi tri puta u raznim bolestima. **Komaron (Mađarska):** O. B. i G. T. Milosti. **Komletinci:** M. K. Operacija sretno uspjela. **Kukujevci:** M. B. Kćerka ozdravila. **Kurilovac:** A. Š. Milosti. **Ljubljana:** E. H. Milosti. **Masury, Ohio:** K. A. Zdravlje. **Novi Marof:** N. N. Hvala Srcu Isusovu, što je brat ozdravio od teške bolesti. **Orehovica:** G. F. Mnoge milosti. **Paušinci:** F. M. Operacija sretno uspjela. **Pitomača:** M. S. Po zagovoru s. Celine dobila namještenje. **Podgora:** A. M. Pomoć u nevolji. **Pregrada:** T.T. Milosti. **Skoplje:** A. G. Dobio namještenje. **Drežnik:** D. R. Na molitvu Majci Božjoj od Krasna javio se brat, za kojeg nisam znala deset g. **Subotica:** Z. R. Uspjela operacija sestre. **Šiškovci:** I. J. V. Velika milost. **Travnik:** A. J. Zagovorom Petra Barbarića primljen u sjemenište. **Waganac:** M. A. Hvala za sretan snahin porod. **Valpovo:** K. S. Zagovorom Petra Barbarića dobila milost, koju sam dugo molila. **Veleševac:** F. Č. Pomoć u vojničkoj službi. **Vinkovci:** M. F. Milosti; V. L. Zdravlje. **Vrbovec:** Š. J. Pomoć u mnogim neprilikama. **Vukovar:** V. Zdravlje zagovorom Petra Barbarića. **Zagreb:** B. M. Srce Isusovo zagovorom Petra Barbarića pomoglo u teškoj bolesti; A. H. Milosti; K. J. Hvala Srcu Isusovu i Bl. Gospi na mnogim milostima, a napose za sretan ispit mojeg sina; Obitelj J. Pomoć u obiteljskim prilikama; J. M. Oslobođena od teškog poroda i bolnice; F. K. Zagovorom sv. Jude Tadeja uslišan u velikoj stvari. **Valpovo:** M. M. Primljene milosti.

NAŠI POKOJNI PRETPLATNICI

Stjepan Slavíček, Lemeš; Barbara Perkov, rođ. Berislavić Sugar Creek U. S. A.; Ana Milić, Zagreb; Dominik Evetović, Palić.

DAROVI

Za obnovu Svetišta Srca Isusova u Zagrebu: Beti Doroteja i Kata, Goričan 20 d; Bubanić Štefanija, Goričan 15 d; Domitrović Stjepan, Žreme 15 d; Drganc Marija, Zagreb 20 d; Ivančić Gregor, Crnc 10 d; Ivančić Klara, Črešnjevo 6 d; Jakić Katica, Zagreb 30 d; Jambrač Štefica, Vrbovec 10 d; Jank Ljubica, Otočac 30 d; Obitelj Krauth, Zemun 50 d; Kriesbacher Anica, Podgorač 10 d; Lađarević Marija, Gorjani 20 d; Lukanović Irena, Sušak 70 d; M. F., Vinkovci 5 d; M. T., Popovača 1 dol; Patarić Martin, Bački Monoštor 20 d; Prelog: P. A. 30 d; B. U. 10 d; N. N. 10 d; Primorac ud. Kate, Dubrovnik 30 d; Puzak Marica, Kašina 2 d; Strapajević Anđela, Zagreb 50 d; Štahan Tomo, Zagreb 10 d; Štivišić Franca, Rešetari 10 d; Vargazon Antun, Zagreb 5 d; Weisbacher Marija, Zagreb 16 d; Vinković Terezija, Popovac 10 d; Žunić Marija, Mandaljena 10 d; Antalović Kata, Bački Monoštor 10 d; Bilić Nikola West Australija 87.50 d; Halik Emilija, Ljubljana 50 d; Kovač Eva, Bački Monoštor 10 d; Mihoković Sofija, Zagreb 10 d; Miljan Kristina 10 kruna u srebru; M. T., Popovača 1 dol; Pavkovich Josip, Ind. Harbor 1 dol; Šimunović Stjepan, Međurić 20 d; Tomljanović Antonija, Salmon Idaho 1 dol; Vukelić Kata 10 d; Župni ured, Međurić 20 d; **iz Zagreba:** Vlaškouličanka 100 d; Obitelj Jernejc 200 d; N. N. 100 d; Amalija P. 1000 d; N. N. 100 d; Franca Borković 100 d; Časna majka Pavičić 100 d; N. N. 20 d; Josipa Hrženjak 100 d; Bolesnici iz klinike, Draškovićeva ul. 100 d; Mirković Anka 25 d; M. Lj. 100 d; M. V. 50 d; N. N. 100 d; Galović Dragica 50 d; N. N. 100 d; Agneza Alfeti 20 d; Kenfelja i Dušak 300 d; Buhin Josip 10 d; Lovrenčić Anka 25 d; Vanić Slavka 30 d; N. N. 25 d.

Za sv. Mise: Beljan Julka 2 dol; Blatnik Sofija 1 dol; Butković Ana 1 dol; Car Bare 1 dol; Ferketić Julijana 20 d; Forenčić Marija 1 dol; Gračan Mato 1 dol; Janić Luka 20 d; Nasipak Agnes 1 dol; Nuich Mandalina 50 c; Pincak Josip 10 d; Podrebarac Helen 1 dol; Polich Leo 1 dol; Streljak Mary 1 dol; Sučević Katarina 1 dol; Šantić Antica 1 dol; Vidaković Antonija 50 c; Vlašić Barica 1 dol; Voksan Martin 20 d; Žurich Ivan 1 dol.

U čast Srcu Isusovu: Bistrinčić Antica 10 d; Gode Danica 20 d; Golubić Ivan 5 d; Gregurić Franjica 50 d; Haupt Đuro 10 d; Ivanišić Josip 10 d; John Magdica 5 d; Kulik Adam 50 d; Markulin Domagoj 100 d; Mikec Franjo 50 d; Paunović Slavica 50 d; Skok Marija 20 d; Stanić Anka 10 d; Topljak Ludmila 100 d.

U čast Srcu Isusovu i Mar., Blaž. Djevici Mariji, sv. Josipu, sv. Antunu i Petru Barbariću: Belemečić Ana 20 d; Drčec Katarina 20 d; Gregorich Frances 1 dol; Gudac Mary 20 d; Javrščak Geo 1.50 dol; Rukavina Zora 100 d; Strodl Dragica 60 d; Školske sestre sv. Franje, Trebinje 100 d.

Za raširenje Glasnika Srca Isusova: R. R. Smoljanac 10 d; Futač Josip 2 d; Gertner Antun 50 d; Hrg Matod 10 d; I. G. Zagreb 30 d; Jelinek obitelj 5 d; Kalšin Barica 10 d; Knežević Marija 10 d; Kranjčić Pavao 6 d; Kraus

Štefanija 10 d; Krešić Paula 60 d; Lotsbach Lena 1 dol; M. B. Trnava 50 d; Manzini Vinka 25 d; Mares Jakomina 20 d; Nuich Mandalina 1 dol; Ožanić Franciska 1.50 dol; Pelicarić Linka 5 d; Prosen Zdenka 5 d; Puškaš Ivan 20 d; Simović Ivka 10 d; Tkalčević Terezija 25 d; Voksan Marta 15 d; Vrban Franciska 10 d.

Za kruh sv. Antuna: Vugrinec Terezija 10 d.

Za ulje pred Svetotajstvom: Šuvak Ruža 10 d.

Za Svetište sv. Josipa na Lašćini: Kesser Roza 25 c.

Za Malo Sjemenište u Travniku: Tržok Josip 1 dol.

Za Misnu svezu Društva sv. Ignacija: Blažičko Katica 20 d; Čorak Adela za pok. supruga i njegove roditelje 15 d; Domitrović Elizabeta 20 d; Gerich Margareta za pok. Fak Tonku 1 dol; Gašparović Alojzija 10 d; Girtler Josip 20 d; Gürtler Milka 20 d; Grilec N. 20 d; Hrlevich Marička za slijedeće pokojnike: Hrlevich Ferdinand, Burić Blaž i Barbara, Liker Franka, Belobrajdić Marija, Pintar Franciska, Jakovac Stjepan i sin 5 dol; Janson Zlata 20 d; Kalšin Barica 20 d; Kupanovac Mara za duše u čistilištu 20 d; za svoje pokojne 20 d; Leman N. za svog supruga i njegove roditelje 15 d; Maričić Marija 20 d; Matoković Franca za svoje pokojne 20 d; Milošak Terezija za pok. Matkun Miju 20 d; N. N. za pok. Prčić Josipa 20 d; Nuich Mandalina 50 c; Piasevoli Dinko 20 d; Sestre sv. Križa, Slav. Brod 20 d; Školske Sestre, Dubrovnik 20 d; Tomljenović Antonija 1 dol; Topljak Ljudmila 10 d.

Urednik: Milan Pavelić D. I.
S dopuštenjem crkvene oblasti izdaju Isusovci u Zagrebu.
Izdavač i vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — A. Alfirević D. I.
Tiskara »Glasnika Srca Isusova« — A. Alfirević D. I.

Snižene cijene izdanjima

Glasnika Srca Isusova

Među čitateljima Glasnika ima mnogo pobožnih duša, koje bi rado čitale dobre knjige, ali su siromašne, pa ih ne mogu kupiti. No da ipak i ovi siromašniji čitatelji mogu nabaviti dobro štivo, Uprava je Glasnika — kao božićni dar prijateljima Glasnika — vrlo snizila cijenu ovim knjigama:

SV. TEREZIJA OD MALOG ISUSA ili Povijest jedne duše. Napisala ona sama.
Prije u finom uvezu 45 din., **sada 35.**
Broširana prije 35 din., **sada 25.**

◆

ŽIVOT SV. ŽUPNIKA ARSKOG, Ivana Marije Vianeya.
Prije 20 din., **sada 15 din.**

◆

ŽIVOT SV. ALOJZIJA GONZAGE. Po Cepari-u priredio pokojni biskup Lang. — Prije 20 din., **sada 10 din.**

◆

SV. ALFONZO RODRIGUEZ.
Prije 10 din., **sada 5 din.**

◆

BL. KLAUDIJE KOLOMBIER, apostol pobožnosti presv. Srcu Isusovu.
Prije 10 din., **sada 5 din.**

◆

SVECI I BLAŽENICI DRUŽBE ISUSOVE, kratki životopisi svetaca i blaženika iz Družbe Isusove.
Prije 10 din., **sada 5 din.**

◆

DVA KRISTOVA VITEZA. Sv. Alojzije Gonzaga i sv. Stanislav Kostka.
Prije 8 din., **sada 3 din.**

◆

SV. IVAN BERCHMANS, treći zaštitnik mladeži.
Prije 5 din., **sada 4 din.**

◆

KROZ OLUJE MLADOSTI. Napisao A. Puntigam.
Prije 10 din., **sada 5 din.**

◆

MUČENIK KRISTA KRALJA, Mihovil Pro, Isusovac.
Prije 5 din., **sada 3 din.**

◆

SV. ROBERT BELARMIN, kardinal i crkveni Naučitelj. **5 din.**

ČIST NARAŠTAJ.
Prije 5 din., **sada 2 din.**

◆

VJERNI SIN SIDIJA, misijska pripovijest. — Prije 3 din., **sada 2 din.**

◆

KRALJIČIN BRATIĆ, misijska pripovijest. — Prije 3 din., **sada 2 din.**

◆

DA LI BIH U SVEĆENIKE.
Prije 3 din., **sada 1 din.**

◆

MERCEDARIJEVA OSVETA, pripovijest. — Prije 3 din., **sada 2 din.**

◆

NOVA MANREŽA ili duhovne vježbe sv. Ignacija.
Prije 30 din., **sada 15 din.**

◆

ČETRNAEST PJESAMA SV. TEREZIJE OD MALOG ISUSA. Preveo Milan Pavelić D. I. — **Cijena 3 din.**

◆

MUKA I SLAVA ISUSA KRISTA od R. Wimera.
Prije 10 din., **sada 5 din.**

◆

SPASITELJ SVIJETA, tragedija od Dr. K. Premužića.
Prije 5 din., **sada 2 din.**

◆

ŽRTVA LJUBAVI, igrokaz o Bl. Marku Križevčaninu.
Prije 5 din., **sada 2 din.**

◆

CRKVENI HIMNI. Preveo na hrv. jezik Milan Pavelić D. I.
Prije 20 din., **sada 10 din.**

◆

ZVIJEZDA MORA, razmatranja.
Prije 5 din., **sada 3 din.**

◆

PJESME O MALOM ISUSU, spjevao Milan Pavelić D. I. — **Cijena 3 din.**

DAN GOSPODNJI.
Prije 1 din., **sada 0.50 din.**

◆

MAGNIFIKAT, CRKVENA PJESMARICA sa notama za jednoglasno pjevanje. Prije 35 din., **sada 25 din.**

◆

CRKVENA PJESMARICA s notama adventskih i božićnih pjesama. Izvadak iz Magnifikata.
Prije 2 din., **sada 1 din.**

◆

KORALNE MISE s notama. Izvadak iz Magnifikata. — **Cijena 2 din.**

◆

ISUSOVCI U HRVATSKOJ. Napisao Dr. Velimir Deželić st.
Prije 5 din., **sada 1 din.**

◆

NAŠA NAJVEĆA POTREBA. O promicanju svećeničkog podmlatka.
Prije 1 din., **sada 0.50 din.**

◆

ŽELIŠ LI SVOJU SREĆU? Knjižica za one duše, koje se ne znaju pravo snaći, koji bi stalež odabrale.
Prije 3 din., **sada 1 din.**

◆

SVETOST CRKVE U DVADESETOM VIJEKU. Prije 3 din., **sada 1 din.**

◆

UGOVOR PAPE AGATONA I HRVATA proti navalnom ratu. Napisao Stj. Sakač D. I.
Prije 5 din., **sada 1 din.**

◆

PREGLED OPĆE POVIJESTI SREDNJEGA I NOVOGA VIJEKA. Napisao H. Hrvatić.
Prije 6 din., **sada 3 din.**

◆

MISLI NATRAŽNJAKA. Praktični savjeti katolicima za borbu oko pobjede Kristovih načela.
Prije 5 din., **sada 3 din.**

◆

ZASTUPNICI MODERNIH ZNANOSTI I VJERA. **Cijena 1 din.**

◆

KATOLIČKA AKCIJA, Mäder-Strižić. Prije 5 din., **sada 3 din.**

◆

KATEHETIKA od Schüh-Polza.
Prije 10 din., **sada 5 din.**

◆

KATOLIČKI MLADIĆ I KATOLIČKI MUŽ. Prije 1 din., **sada 0.50 din.**

PRIRUČNIK ZA DRŽANJE MISIJA, upućuje gg. župnike, kako će pripraviti puk na sv. misije.
Prije 5 din, **sada 1 din.**

◆

OGANJ S NEBA, riječ o maloj Hostiji, našem svagdanjem kruhu.
Cijena 2 din.

◆

KATOLIČKA DJEVOJKA I KATOLIČKA MAJKA .
Prije 1 din., **sada 0.50 din.**

◆

MUŽ I ŽENA, ili što treba znati o ženidbi. **Cijena 1 din.**

◆

KAKO ĆU ODGOJITI SVOJE DIJETE
Prije 3 din., **sada 1 din.**

◆

SVETE RANE ISUSOVE, upute u pobožnost presv. Ranama Isusovim.
Cijena 1 din.

◆

SV. ISPOVIJED.
Prije 1 din., **sada 0.50 din.**

◆

SPASI DUŠU SVOJU ili uspomena na sv. Misije.
Prije 1 din., **sada 0.50 din.**

◆

MALI ČASOSLOV u čast presv. Srca Isusova. Prije 1 din., **sada 0.50 din.**

◆

SVETI JOSIP, kratak životopis sv. Josipa. Prije 1.50 din., **sada 1 din.**

◆

DANI SREĆOM OBASJANI. Lijepe pripovijesti osobito za prvopričesnike.
Prije 5 din. (na običnom papiru), **sada 3 din.**

◆

KRIŽNI PUT, drugo izdanje, ukrašeno slikama.
Prije 1 din., **sada 0.50 din.**

◆

SVETI JUDA TADEJ.
Prije 1 din., **sada 0.50 din.**

◆

SVETA URA PRED PRESVETIM.
Prije 1 din., **sada 0.50 din.**

◆

MANETE IN DILECTIONE MEA. Svećenik i Srce Isusovo.
Prije 3 din., **sada 2 din.**

ZNAKOVI ČLANOVA APOSTOLSTVA MOLITVE. Prije 5 din., **sada 2 din.**

Narudžbe prima:

UPRAVA »GLASNIKA SRCA ISUSOVA«

ZAGREB I. 147. PALMOTIĆEVA UL 31

EVO SLUŽBENICE GOSPODNJE . . .